

অসমৰ ১০০ বছৰৰ দিনে অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ স্মৃতি সজাবলৈ এই স্মৃতিস্তম্ভখন স্থাপন কৰা হৈছে। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ ইতিহাসখন অসমৰ মানসচিত্ৰ হৈছে। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ।

অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ।

অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ। অসমৰ স্বাধীনতা আন্দোলনখন অসমৰ অসমীয়া জাতিৰ অসমীয়া আত্মত্বৰ প্ৰকাশ।

সম্পাদকীয় একলেখ

মৌখিক সাহিত্যৰ কালছোৱাৰ পৰা আজিলৈ অসমীয়া সাহিত্য উন্নতি সাধন কৰি আহিছে আৰু আগলৈও উন্নতি সাধিব। কাব্যিক সুৰৰ সাজত নিহিত হৈ থাকে কেইবাটাও জাতি-জনগোষ্ঠীৰ স্বকীয় বিষয়-বস্তু। লিখকৰ নিজস্বতা, একাগ্ৰতা, কৰ্তব্য, সামাজিক দায়বদ্ধতা আদিৰ সাজেৰে বেটা জাতিৰ খুঁটি-নাটি কথা যোৰ বুকে কথন হয়। পাঠকৰ মনক সহানুভূতিশীল কৰি তুলিবলৈ বাণ্য কৰায় এক অজানা কাব্যিক টোলে। নানা ৰূপৰ গল্প, কবিতা, ড্ৰেমা, ব্যংগ, কৌতুক আদিয়ে একো একোখন ঘোঁৰা-পাৰিকায় জন্ম দিয়ে।

কল্পসল্পৰ ভিত্তত যি সকলে নিজৰ লেখা দি প্ৰোভাৰ্ণী(সময়)ক সমৃদ্ধ কৰিলে সেই সকলক অলেখ কৃত্যবাদ। সম্পাদনাত ই যোৱা অনিচ্ছাকৃত প্ৰলম্ব বাবে আমি পঢ়ুৱৈৰ ওচৰত কামনা কৰা যি সকলী সম্পাদকীয় অসমীয়া সাহিত্যৰ উন্নতিৰ বাবে প্ৰোভাৰ্ণীৰ কামনা কৰিছোঁ।

সম্পাদক
শ্ৰীমান শ্ৰী

দুর্কনি ফাৰ

জিৰি জামৰায় ত্ৰিপ ত্ৰিপ
কিছুৱান ষাও তেং চা ।
তেৰা কলমৰিচান ষাও,
হাদম হাপাকি তাদ্ৰি গোচা ফামদামি ষাৰ্য ।
গোচা তাদ্ৰি পাকে হুৰেতা
গোচা গোচা হুদধ,
আৰো হুৰেতা হুৎ আৰো দুর্কনি কমা বিজান ।
মোক মোক হাৰে কিৰতা মৌন দুর্কনি নুৰ্চি,
আডি জীৱনি লৌগা ফেঁৱজো
নেকেৱনি নুৰ্চি বিজান ।
চাৰি বাকাম মাজাৰি মাজাৰি
হু হুতা আৰো বো বোৱা,
মাজাৰি মাজাৰি বোৰায়কাম চাঙা
আৰো আডি মৰনি মাজাৰি ।
স্বৰ কামিয়া দুর্কনি মৌংকাৰ পাঙা বেধাও পৌৰামো ?
আডি কামিজো দুর্কনি মৌংকাৰ পাংচা
কামো পৌৰে জীৱন চোলামবাদং ।
স্বৰ হৌংজো আডি মিনি মৌহুংকাম নুহাং বেতা বেংজো ?
আডি কামিজো দেইত ।
মিনি কাম দুর্কনি মাজাৰিছে মানা,
চিভেবে বাহা কামিমান দুর্কনি মাজাৰিছে
গোৰা পাতে বেতা অগ্ৰেমান বোং চাঙো ।
ইনি চাবানি আডি স্বৰমা হৌংজো
তেৰে বাড কামিচোং আতো নামা ?
স্বৰ কামিজো আডি নামা
আডি বেঙকাম দুৰ বিজাননি
লৌগা বিজাননি
লৌগা লৌংপাকে
কামিজো মানচা মৌন
কামিজো মৌন বেঙহোমছে মৌন
কামিজো মৌন কামিচোং ফেঁৱে
কামিজো মৌন বেঙ

- (ক) ব্যাপক জ্ঞান নমকা লোকৰ হাতত বিদ্যাৰ সন্মত পৰা অন্বাচিত
— সৃষ্টিবিদ্যা বৰুৱা
- (খ) অজিঞ্জাই ডাঙৰ কিতাপ আৰু জীৱন হৈছে বিদ্যালয়
— হেন্স বৰুৱা
- (গ) স্মৰ্য কাম স্মৰ্য ত্যাগৰ মোগোদিহে স্মৰ
— অম্মী বিবেকানন্দ

হিন্দী ৰাণী
প্ৰাক্‌কোডৰ দ্বিতীয় সাৰ্বাধিক

- (ক) এটা বন্ধুৰ গুলিতকৈ এটোপাল চিন্তাৰ মূল্য বেছি।
— চাইল্ড টেৰেজা
- (খ) কু-সংস্কাৰ ম'ল প্ৰাণীৰ অৱাণেকৈ ডাঙৰ বোজা।
— সৰ্বপল্লী ৰাধাকৃষ্ণ
- (গ) শিক্ষা হৈছে সজীৱনী অমৃত।
— জেকিৰ অচে
- (ঘ) নিৰক্ষৰতা আমেই জীৱন নহয়।
— বিষ্ণুলাল

আমি অসমীয়া

অসমীয়া সন্তান আমি

আগৰাঢ়ি যাম

বিজ্ঞ দেশৰ জ্ঞান বাহি

কৰ্ম কৰি যাম

দেশৰ কল্যাণ' ২'কে আমি

দিম সৰ্বশ্ৰু দান

ধনী দুখীয়া, উচ্চ-নীচ

নকৰি কাৰো জ্ঞান

এবেজনা স্বপ্নৰ সন্তান আমি

এফোটি আমাৰ জ্ঞান

চুকাফাই সকলো জাতি সামৰি

গাতিছিল বৰ জন্ম

যীৰ-যীৰাঙ্গণা সতী, স্নহাঞ্জাই

লভিছিল ইয়াতে জন্ম

স্নহামিলনৰ এই দেশ মোৰ

এখাৰি তীৰ্মজ্ঞান

এই দেশ মোৰ অতিৰিক্ত জ্ঞান

স্নহামিলনৰ জন্ম

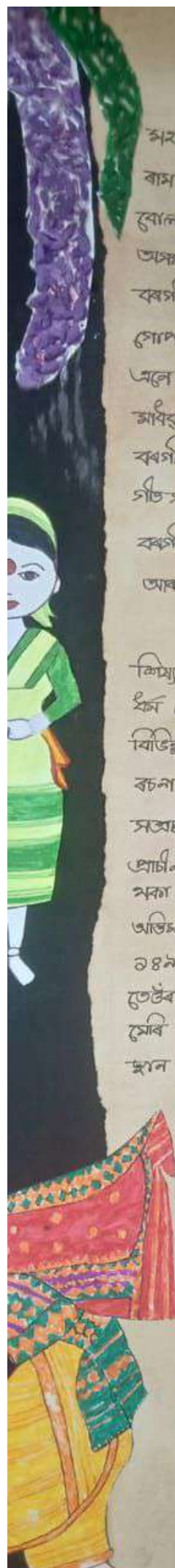
বৰগীত

অসমৰ নৱ-ঈশ্বৰ ধৰ্ম প্ৰচাৰক মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ আৰু
 মহাপুৰুষ শ্ৰী শ্ৰী ভাৰ্গৱদেৱৰ দ্বাৰা ৰচিত, উচ্চ আধ্যাত্মিক জ্ঞান সম্বল কৰা
 বাম কৃষ্ণৰ লীলা বিষয়ক এক বিশেষ ঠালাৰী গীত সমূহকৈ বৰগীত
 বোলা হয়। অসমৰ সকলো সংস্কৃতিক সম্পাদক ভিত্তিত বৰগীতৰ স্থান আগশাৰীত।
 অসমৰ সৰ্বকালৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিগা মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ হাততই
 বৰগীতৰ সৃষ্টি। এইজনা ভাৱন পুৰুষৰ পাছতে অসম মহাপুৰুষ ভাৰ্গৱ
 গোপালদেৱ, ৰামচৰণ ঠাকুৰ, দৈত্যবি ঠাকুৰ, যক্ষ্মণীদেৱ, লক্ষীকান্ত আ
 এনে ধৰণৰ গীত ৰচনা কৰিছিল যদিও বৰগীতৰ হাই সৰ্ব্বা বুলিলে শংকৰ-
 ভাৰ্গৱকহে জনা যায়। মহাপুৰুষ দুজনাই তেওঁলোক ৰচনা কৰা গীত সমূহক
 বৰগীত হিচাপে নামকৰণ কৰা নাছিল। পৰৱৰ্তী কালত তেওঁলোকৰ শিষ্যসক
 গীত সমূহক 'বৰগীত' হিচাপে নামকৰণ কৰিছিল। ড° বাৰ্ণিকান্ত কাকতিয়ে ই
 বৰগীতক Noble Numbers, কালিৰাম হোমীয়ে Great Songs বা Songs Celest
 আৰু দেৱেন্দ্ৰনাথ ব্ৰহ্মবৰ্মাই 'holy songs' আখ্যা দিছে।

অসমত ঈশ্বৰ ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবে শংকৰদেৱ ভাৰ্গৱদেৱ আৰু তেওঁলোকৰ
 শিষ্য-প্ৰশিষ্য সকলৰ এই গীত সমূহৰ হাই ভূষণ আৰু বিষয়বস্তু আছিল
 ধৰ্ম। ভাগৱতত বৰ্ণিত শ্ৰীকৃষ্ণৰ চৰিত আছিল এই গীত সমূহৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ
 বিভিন্ন ৰাগ সংযোগ কৰি শংকৰদেৱ আৰু তেওঁৰ প্ৰধান শিষ্য ভাৰ্গৱদেৱে
 ৰচনা কৰা গীত সমূহক পাছলৈ উক্ত শিষ্য অনুসৰীসকলে সংশ্লিষ্ট আৰু
 সম্বন্ধপূৰ্ণ নামকৰণ কৰি বৰগীত আখ্যা দিছে। ৰাগযুক্ত বৰগীত সমূহক
 প্ৰাচীন অসমীয়া ভাষা বা শাৰ্দীয়া সংগীত বুলিব পাৰি। চৰিত পুৰাণত
 পৰা তথ্য অনুসৰি বৰগীতৰ প্ৰথম সৃষ্টি হয় খ্ৰীষ্টীয় পঞ্চদশ শতিকাৰ
 অভিন্ন দশকৰ আৰম্ভণিতে। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে প্ৰথমকৰে তীৰ্থ প্ৰদৰ্শনে সঁহুঁতে
 ৩৪২০ চন মানত প্ৰথমটো বৰগীত ৰচনা কৰিছিল বুলি ড° সত্যেন্দ্ৰনাথ শৰ্মাই
 তেওঁৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ সৰ্বমুঠক ইতিহাসত উল্লেখ কৰিছে। শংকৰদেৱৰ 'মন
 মেৰি ৰাম চৰণেই লাও' বৰগীতটি বিনজী ৰাগ ভিত্তিক এই গীতৰ ৰচনাৰ
 স্থান বদৰিকাণ্ডৰ বুলি জনা যায়।

॥ ৰাগঃ বিনজী ॥ তালঃ পৰি ॥
 ব্ৰিঃ ॥ মন মেৰি ৰাম চৰণেই লাও ।
 তৰি দেখনা অস্তক আও ॥
 পদ ॥ মন আয়ু ৰূপে ৰূপে হৈটে ॥
 মন কান অঙ্গুৰে গিলে ।
 জান তিলেক ৰূপা ছিলে ॥
 মন নিশ্চয় পতন কামা ।
 তৰি ৰাম জগ তেজি মায়া ॥
 ৰূপন হৈম হোহাম ৰীক্ষা ।
 ফলে দেহি লেহেখম অক্ষা ॥
 মন ৰূপে পাব কৈছে নিদ ।
 তৰি কৃতীমা চিত্ত পোৰিক ॥
 মন জানিয়া শৰিহে বহু ।
 দেহ ৰাম ছিলে গতি নহু ॥

নক্ষিত হোমী
 সাতৰঙাৰে ১৯২৭/২৮

কৌতুক

মালিক : ৰাজু মই অতিচলৈ যাও তই
বাগিচাত পানী দিবা, ছাগলীক ঘাঁহ,
হাঁহক ধান আৰু বাহকত পেট্রল
দিবা

ৰাজু : হ'ব মালিক ,

মালিক যোৱাৰ পিছত
মোক বাগিচাত কি দিব কৈছিল ---
অ পেট্রল , ছাগলীক --- ধান,
আৰু হাঁহক --- ঘাঁহ , --- আৰু
কি কাম কৈছিল
অ মনত পৰিলে বাহকত পানী
হ'ল কাম মতম .

মালিক : অফিচৰ পৰা আহি ৰাজু
গোটেই কাম কৰিলে নে .

হয় মালিক , বাগিচাক পেট্রল , ছাগলীক
ধান , হাঁহক ঘাঁহ , আৰু বাহকত পানী
ভৰাই একদম বেচি কৰিছে ।

ৰাজুৰ কথা শুনি মালিক বেচুহু .

অন্ধবিশ্বাস, কু-সংস্কার নিয়ন্ত্রণ

অন্ধবিশ্বাস আৰু কু-সংস্কাৰ দুৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত
সমস্যাগত হ'ল এটা শক্তিশালী আছিল।
বৰ্তমান যুগৰ সমাজ ব্যৱস্থাই মে আকৌ
আদিম জৰালৈ লৈ মাত্ৰ মেৰুতোৰ প্ৰতি
ধাৰণ বহু টেচি। মেয়েৰে ত্ৰিমাত্ৰ নব-
প্ৰজন্মক বিভিন্ন শিক্ষা দানৰ জৰিয়তে
আৰু সাধাৰণ ৰাইজেও যাতে অন্ধ-
বিশ্বাস মনৰ পৰা আঁতৰাৰ পাৰে তালৈ
লক্ষ্য কৰা টেচি। ইয়াৰ উপৰিও বিদ্যালয়
আৰু মহাবিদ্যালয় আদি পৰ্যায়ত স্বচল
প্ৰতিমোগিতা বা তেনে ধৰণৰ অন্যান্য
প্ৰতিমোগিতাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক জড়িত কৰিও
সমস্যাগত আনিব পৰা মাৰ। তথ্য চিন্তা
বা তেওঁলোকৰ প্ৰচাৰ সাৰ্থকৰ জৰিয়তে
জনসাধাৰণৰ মাজত সমস্যাগত অনাটো
স্বৰূপে প্ৰয়োজন। জনসাধাৰণৰ মনৰ
অন্ধ-বিশ্বাস কু-সংস্কাৰ আদি নিৰ্বূল
আৰু প্ৰাৰ্থনা আদি মানসিকতা গঢ়
মত্ৰেই সমস্যাগত অনাটো